

נקודת אור בפרשה - מעלת מזכה הרבים - פרשת לך-לך

נאמר בפסוק: "ויקח אברהם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו... ואת הנפש אשר עשו בחרן". **וברש"י כתב:** "אשר עשו בחרן - שהכניסן תחת כנפי השכינה, אברהם מגייר את האנשים, ושרה מגיירת הנשים, ומעלה עליהם הכתוב כאלו עשאו"ם" [לכן נאמר "ואת הנפש אשר עשו"].

כה גדולה היא מעלת האדם המזכה את הרבים ומקרבם לדרך התורה, עד שאמרו חז"ל (אבות דרבי נתן, פרק כו): "כל המכניס בריה אחת (!) תחת כנפי שמייים, המקום מעלה עליו כאילו בראה כאילו יצרה, שנאמר: "ואם תוציא יקר מזולל - כפי תהיה", כפי [כמו פיו של הקב"ה] שנפח נשמה לאדם הראשון".

ובמדרש מסופר, שפעם אחת אירח אברהם אבינו עובר אורח זקן בן 90 שנה, ונתן לו לאכול ולשתות. לאחר שסיים הזקן את סעודתו, אמר לו אברהם שצריך להודות ולברך לבורא עולם על האכילה שאכל, הוציא הזקן פסל מכיסו, נשקו בחיבה רבה והודה לו על האוכל שאכל.

החל אברהם אבינו לשכנעו במתק פיו ולהוכיח לו שיש בורא לעולם, תוך שהוא מתבל את דבריו בסיפורים ובמשלים נפלאים משך 6 שעות רצופות. לאחר שסיים אברהם את דבריו, שוב הוציא הזקן את הפסל ונשקו. כשראה זאת אברהם, התייאש מאותו זקן ואמר לו שילך לדרכו לשלום, וכך נפרדו שניהם.

מיד נגלה אליו הקב"ה בנבואה ואמר לו: "אברהם אוהבי, 90 שנה תמימות היה לי סבלנות להמתין לזקן הזה ולא התייאשתי ממנו, ואתה אחרי 6 שעות כבר אין לך סבלנות בשבילי?! מיד רץ אברהם לאותו זקן, ואמר לו לסור לביתו, כי עתה עת ערב ויש חיות טרף ברחוב, וכך אירח אותו שוב.

למחרת בבוקר, לאחר שנתן לו אברהם לאכול ולשתות, שוב ניסה לפקוח את עיני שכלו של הזקן, ואכן לאחר כמה שעות של דברי שכנוע, קם הזקן, זרק את הפסל ונפצו לרסיסים, וכך התווסף עוד מאמין בבורא העולם.

לומר לנו, שאסור להתייאש מאף יהודי, וגם אם נראה לנו שהאדם הזה רחוק מאוד מתורה ומצוות, ואין שום סיכוי להחזירו למוטב, אל לנו להתייאש, אלא - אנו נעשה את שלנו, והקב"ה יעשה את שלו, וישלח סייעתא דשמיא במעשי ידינו ויעזרנו להחזירו למוטב.

עוד מסופר, שביום חורפי וסוער מאוד, בא אברך אל מרן החזון איש זצ"ל ואמר לו שהוא מוסר שיעורי תורה בעיר 'רמת גן', והיות שהיום סוער במיוחד, הוא מסתפק האם יגיעו אנשים לשיעור תורה והאם הוא חייב ללכת? שאל אותו החזון איש: "האם אדם אחד יגיע?" והאברך ענה שכן. שמע זאת הרב ואמר לו: "אם כך, חייב אתה ללכת ולמסור את השיעור, מפני שיהודי ששומע יום אחד שיעור תורה, הוא כבר אינו אותו יהודי של יום האתמול, כי כח התורה גדול ועצום ובכוחו להשפיע הרבה".

לפי זה גם נבין מדוע כה גדולה מעלתו של מזכה הרבים, מכיון שעל ידי שהוא מלמד אנשים תורה, הוא כביכול יוצר אותם מחדש, כי אותו אדם ששמע ממנו דברי תורה נעשה לאדם אחר מכח התורה הקדושה.

ובל נחשוב שצריך להיות רב גדול ומחזיר בתשובה בשביל לזכות את הרבים. ממש לא! כל יהודי ואפילו ילד קטן יכול להיות "מזכה הרבים". **כיצד?** אם אתה לומד תורה בשמחה, בחשק ובהתמדה, וחברך עומד מהצד, מסתכל על השמחה שיש על פניך כשאתה לומד, על החשק שיש לך בשעת הלימוד, והוא מקבל - בזכותך - גם כן חשק ללמוד תורה, בזה אתה נחשב למזכה הרבים! שהרי בזכותך גם הוא עכשיו הולך ללמוד תורה בחשק ובשמחה. ואם גם הוא ישפיע על אחרים שילמדו גם הם תורה בחשק ובשמחה - כל זה נזקף לזכותך, כי הכל התחיל ממך! נו, וכי יש לך מזכה הרבים גדול מזה???

יעזרנו ה' שנוכה להיות ממזכי הרבים, ויתקיימו בנו דברי חז"ל (יומא פז.): "כל המזכה את הרבים - אין חטא בא על ידו", אמן!